

J-saga

Morguninn 12. desember vaknaði _____ snemma. Hana hafði dreymt skrýttinn draum. Hana hafði dreymt að vondi galdrakarlinn hefði tekið alla jólasveinana og lokað þá inni í kastalanum sínum. ”En asnægur draumur,” hugsaði hún með sér, og stökk fram úr rúminu. Hún hlakkaði til að sjá hvað Stekkjastaur hafði sett í skóinn hennar í nótt. En þegar hún gáði í skóinn var ekkert þar! Gat Stekkjastaur hafa gleymt henni? _____ var næstum því farin að gráta af vonbrigðum.

Þá heyrði hún allt í einu rödd fyrir aftan sig. ”Vondi galdrakarlinn rændi Stekkjastauri hérna hjá þér, rétt áður en hann ætlaði að setja í skóinn þinn.”

_____ sneri sér við. Hún var furðu lostinn, því að fyrir aftan hana var ekki maður, heldur hundur! Hundur með jólahúfu!

”Hver ert þú eiginlega?” spurði hún. ”Og hvernig veistu allt þetta?”

”Ég er jólahundurinn,” sagði hundurinn, ”og ég veit þetta vegna þess að ég var með Stekkjastauri og beið hérna rétt fyrir utan þegar galdrakarlinn kom”.

”Jólahundurinn?” sagði _____ og varð sífellt meira undrandi. ”Ég vissi að það væri til jólaköttur – en ekki að það væri til jólahundur!”

”Auðvitað er til jólahundur, kjáninn þinn! Það segir sig sjálf að það getur ekki verið til

jólaköttur nema það sé til jólahundur líka!”

Allt í einu gerði _____ sér ljóst að jólahundurinn hlyti að vera að segja satt – og að það sem hana hafði verið að dreyma um nóttina hafði ekki verið uppspuni heldur blákaldur sannleikur. ”Hvað eigum við að gera?” spurði hún örvæntingarfull. Hvað ef jólasveinarnir slyppu nú aldrei lausir – þá fengi enginn neitt í skóinn fyrir þessi jól, og heldur ekki þau næstu eða þau þarnæstu...

”Við förum auðvitað á eftir galdrakarlinum og leysum jólasveinana úr dýflissunni” sagði jólahundurinn alveg hiklaust.

_____ fann á sér að hún varð að hjálpa til, svo að hún klæddi sig og fór með jólahundinum út. Hundurinn byrjaði strax að þefa uppi slóð galdrakarlins. Þau gengu lengi, lengi.

Þá komu þau að greniskógi. Þegar þau voru að ganga í gegnum hann heyrðu þau ámátlegt mjálm: ”Mjá! Mjá!” ”Hvað er nú þetta?” spurði _____. ”Þetta hljómar nú eins og jólakötturinn,” sagði jólahundurinn. ”Ætli hann sé ekki í vandræðum enn einu sinni”.

Þau gengu á hljóðið og sáu fljótlega jólaköttinn, þar sem hann sat upp í jólatré og komst ekki niður. ”Mjá, mjá, hjálpið mér!” sagði jólakötturinn.

Hundurinn vissi ekkert hvernig hann ætti að fara að því, en _____ fann fljótlega stóra grein á jörðinni sem hún gat rétt upp í tréð svo að kötturinn gæti klifrað niður. Hann virtist vera með eitthvað í kjaftinum.

”Takk,” sagði jólakötturinn. ”Ég festist upp í

trénu vegna þess að galdrapoki jólasveinana fauk þangað upp og ég vildi ná honum aftur.”

Jólahundurinn og _____ útskýrðu hvert þeir væru að fara, og jólakötturinn vildi strax koma með. Auðvitað mátti hann það. Jólakötturinn lét

_____ fá galdrapokann og útskýrði fyrir henni hvernig hann virkaði. ”Taktu pokann,” sagði hann, ”við þurfum eflaust á honum að halda þegar við komum til galdrakarlsins. Maður getur tekið allt upp úr honum sem maður þarf á að halda.”

”Til hvers nota jólasveinarnir pokann?” spurði _____ forvitin.

”Nú, auðvitað til að taka upp gjafir handa börnunum,” svaraði kötturinn. ”Annars gætu þeir aldrei borið nægar gjafir handa öllum.”

Síðan héldur þremmingarnir förinni áfram, og innan tíðar voru þau komin að kastala galdrakarlsins.

_____ andaði djúpt og bankaði að dyrum.

Galdrakarlinn kom út og hreytti ókurteislega út úr sér: ”Hver eruð þið og hvað viljið þið?”

_____ lét þetta ekki á sig fá, og svaraði strax: ”Ég heiti _____ og þetta eru jólahundurinn og jólakötturinn. Við viljum að þú sleppir jólasveinunum og það strax!”

”Ha, ha, ha,” hló galdrakarlinn hæðnislega. ”Þú ert kræf lítil kerling. En ég er í svo miklu jólaskapi að ég skal gera eins og þú vilt – en bara ef þú getur leyst fyrir mig þraut. Ef þú

getur ekki leyst þrautina breyti ég þér og vinum þínum í jólaskraut og hengi á jólatréð mitt!”

_____ gat ekki gert annað en að fallast á þetta. ”Hvaða þraut er þetta?” spurði hún.

”Af því að jólasveinarnir eru þrettán þarftu að gefa mér þrettán hluti sem byrja á 'jól-',” svaraði galdrakarlinn.

_____ var viss um að þetta yrði ekkert vandamál með aðstoð galdrapokans. Hún rétti höndina niður í pokann og dró upp....

- jólakúlu, jólahúfu, jólasokk, jólapakka, jólakort, jólabjöllu, jólaengil, jólabarn, jólahjarta, jólasvein, jólatré, jólastjörnu jólakött

Nú hafði galdrakarlinn fengið alla 13 hlutina, svo að hann varð að afhenda lykilinn til að _____ gæti opnað fyrir jólasveinunum og hleypt þeim út. Hún opnaði fyrst fyrir uppáhaldsjólasveininum sínum, sem var...

...

Jólasveinarnirnir voru náttúrulega ákaflega fegnir yfir að vera sloppnir út. Það var svo mikið sem þeir þurftu að hyggja að fyrir jólin – kannski sérstaklega Stekkjastaur, sem enn ekki hafði komið öllum skógjöfunum sínum til skila.

_____ gaf jólasveinunum galdrapokann til baka og fór aftur heim til sín, ánægð eftir erfiðan en samt skemmtilegan dag. En upp frá því fékk hún alltaf alveg óvenjulega mikið í skóinn...